

[Skip to Content](#)

חיפוש ...

[הוקם ומופעל על ידי](#)[הסטודנטים בחוג](#)[לתרבות יצירה](#)[והפקה במכללת ספיר](#)

מעמול

תרבות במבט מדרום

Menu ☰

חברה במה מוזיקה ספרות טלוויזיה קולנוע אוכל רשת אמנות שיעורי

בית

למי קראת צ'חצ'חים?

מאת: אופיר הלל

27 ספטמבר 2014

19

בתקופה התמימה שבה היו פוליטיקאים חסרי רבב, קל היה להסתנוור משיעור הקומה. כיום, ידוע שהדימוי הציבורי של אישי ציבור לא בהכרח נאמן למקור. אחרי הכל, מבעד לחליפה המהודרת מסתתר אדם במערומיו. כשראש ממשלת ישראל וחתן פרס נובל לשלום נמצא במרחק חצי מטר ממך, דברים מקבלים פרופורציות, גם אם מדובר בשחקן שמגלם את מנחם בגין.

כשאתה צופה בפרסונה שכבר מזמן נאספה אל אבותיה, ועוד נאלץ לכופף את הראש מעט ולא להישיר מבט כדי לזכות לתמונה רחבה מהשורה הראשונה, אתה כבר לא יכול לטעון שמדובר בחיקוי סטייל "ארץ נהדרת". על הבמה זו כבר לא פרודיה, אלא מציאות של ממש שקמה לחיים. אותה הדמות התחקה אודות ביוגרפיה וסיפור חיים, אבל בראה משהו חדש לגמרי.

פורק זעם על הבמה

ההצגה "מר בגין" לוקחת את בגין בערוב ימיו ומושיבה אותו למונולוג שובר שתיקה, שהופך למפגש גדול עם מנהיג ענק: חשבון נפש וסגירת חשבונות, שיחה גלויה עם ההיסטוריה בכבודה ובעצמה, מעבר בין צמתי קריירה ברגעי גאות ושפל, הצגה שמהלכת פלאים בין מנחם בגין ומורשת בגין לבין חיינו במדינת ישראל. בין היתר, דמותו של בגין בהצגה פורקת זעם ואומרת את שעל לבה בנוגע ליחסיו עם הפלסטינים, סברה ושתיקה, סאדאט וסדאם ועד "הצ'חצ'חים של הליכוד".

לא יכול להיות גלוי מזה בעומק ובמפויסות שבהן עוצבה הדמות, בכוח והחולשה, באש. ובאמת הייתה שם אש, במיוחד כשנזכר הבנאדם שבמנהיג בחד נעוריו הכמוס ביותר והספיד את רעייתו עליזה, וכאילו הספיד את עצמו ואת פועלו באותה הזדמנות. רק אז הבין הקהל, שעליו נמנו הורים, מורים וילדים, שלפניו דמות מיוחדת, אניגמטית משהו: שוחרת שלום, אוהבת אדם, קשה ואמוציונלית, נלחמת ודבקה במטרה, כוחנית וגמלונית.

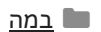
מנחם בגין נואם בכנסת ישראל, 1974

שיעור בהיסטוריה

"מר בגין" היא שיעור בהיסטוריה לדור שידע ולא ידע את בגין, והיא מוצגת לקהל של נוער ומבוגרים כאחד. אין ספק שזו הצגת חובה לנוער, שאמנם אינה עושה "תקציר הפרקים הקודמים" ואינה מתיימרת לשרטט את חיי גיבורה בנאמנות, אך המסר ודרך הטיפול של ההצגה אכן יהדהדו ויעשו את שלהם בליווי הכנה מקדימה.

הפקת "תיאטרון הנפש" מקנה עוצמה אדירה למונודרמה האינטימית, שכתב גבריאל עמנואל וביים צחי בן דוד. רון ויסמן עיטר במוזיקה ובהקלטות תקופתית. את בגין מגלם לא אחר מדני שטג, שמקרין את אופיו בהתגלמותו. איזו תצוגת משחק מופלאה הוא מפיח בדמותו. ואיך הוא נכנס בקלילות ובעוצמתיות לחליפתו. איזה ביצוע מפעים. איזה אתגר.

הכתבה מתפרסמת בשיתוף אתר [Resh](#), מיזם הכתיבה של הנוער בישראל.

Leave a reply

[\(Default Comments \(o](#) Facebook Comments

שם *

אימייל *

אתר